

gennem lokale initiativer og samarbejde mellem myndigheder, fødevarereproducenter og detailhandlen. Den statslige ernæringsoplysning varetages for tiden af Forbrugerstyrelsen, Sundhedsstyrelsen og Fødevarestyrelsen. Der er etableret et nært samarbejde mellem myndighederne for at sikre mod overlappende initiativer og for at sikre ensartede udmeldinger på området.

Til § 11

Ved siden af det offentlige har mange sygdomsbekæmpende organisationer, forbrugerorganisationer m.v. og en række detailhandelskæder og virksomheder omfattende oplysningsaktiviteter vedrørende kost og ernæring. Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 giver ministeren for familie- og forbrugeranliggender mulighed for at gribe ind i privates oplysningsvirksomhed med henblik på at hindre vildledning af forbrugerne. Der findes desuden et formaliseret samarbejde mellem myndigheder og organisationer om kost- og ernæringsoplysningens mål og metoder med henblik på koordinering af indsatsen.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 giver hjemmel til at gennemføre Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 276 1990, s. 40). Formålet med næringsdeklarationen er at give forbrugerne ensartede oplysninger om indholdet af næringsstoffer i forskellige fødevarer. Direktivet fastsætter, at det er frivilligt at næringsdeklarerer, men når næringsdeklaration anvendes, skal det ske i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Færdigpakkede fødevarer, der sælges med en ernæringsmæssig anprisning, skal være forsynet med en næringsdeklaration.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse indeholder bemyndigelse for ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at rådgive om og fastsætte regler for offentlig kostforplejning, herunder at følge op på anbefalinger af betænkning nr. 1334 om offentlig kostforplejning i Danmark (marts 1997) og at fortsætte arbejdet med officielle anbefalinger af institutionskost. Mere end 250.000 danskere er i dag omfattet af offentlig kostforplejning, og hver dag serveres der rundt regnet en halv million måltider i offentlige institutioner og ved madudbringning. Madens sammensætning og kvalitet har stor betydning for helbredet og livskvaliteten for de mennesker, som modtager, og som ofte er afhængige af offentlig kostforplejning i kortere eller længere tid. Ernæringsrigtig kost i den offentlige forplejning kan forebygge sygdomme hos befolkningen, og kosten er desuden led i behandlingen af syge. Der

er både samfundsøkonomiske og menneskelige fordele at opnå ved at tilbyde velsmagende og ernæringsrigtig mad fra de offentlige storkøkkener.

Til § 13

For at fremme den videnskabelige diskussion på ernæringsområdet og sætte fokus på væsentlige forskningsopgaver har ministeren for familie- og forbrugeranliggender etableret et ernæringsråd, der er rådgivende i ernæringsvidenskabelige spørgsmål. Det statslige ernæringsråd er uafhængigt af såvel kommercielle og politiske interesser som af centraladministrationen. Der er tale om et råd med en videnskabelig faglig baggrund. Det er rådets opgave

- at indsamle viden og fremlægge dokumentation om ernæringsproblemer og sammenhænge mellem kost og sundhed/sygdom,
- at skabe overblik over og rådgive om den ernæringsmæssige forskning, og
- at rådgive offentligheden, myndigheder og fødevarereindustri om videnskabelige ernæringsmæssige forhold.

Til kapitel 5

Markedsføring og mærkning af fødevarer

Et overordnet mål i fødevarereloven og ligeledes i fødevarereforordningen er at beskytte forbrugerne mod vildledning i forbindelse med fødevarer. Dette kapitel indeholder bemyndigelser for ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at opnå dette mål. Reglerne i kapitel 5 har det fælles formål at skabe grundlag til at sikre forbrugerne korrekte og klare oplysninger om de varer, der udbydes til markedsføring, og at sikre forbrugerne mod vildledning, således at der er mulighed for den enkelte til at foretage et reelt valg. Kapitel 5 skal ligeledes ses som udtryk for et ønske om at sikre producenter og handlende ensartede og rimelige vilkår i handelen med fødevarer.

Den grundlæggende bestemmelse om beskyttelse af forbrugerne mod vildledning i forbindelse med fødevarer er fastsat i fødevarereforordningens art. 16, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 14.

I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 109 2000, s. 29) er fastsat regler for vildledning, anprisning og mærkning af fødevarer. Direktivet omfatter såvel færdigpakkede fødevarer som varer, der uemballeret sælges til forbrugerne.